

“Treball de nit però més dur era ser manter”

Quatre exvenedors ara contractats a Mercabarna són els primers casos d'èxit del pla municipal

SÍLVIA BARROSO
BARCELONA

Volia ser futbolista. Li deien que a Europa hi havia tantes oportunitats. Va deixar de fer d'electricista amb el seu oncle al Senegal per venir cap a Barcelona, la ciutat del Barça. I s'ha passat tres anys fent de manter, fugint de la policia, guanyant una misèria. Havia xocat amb la realitat. Fins que va ensopegar amb un dels plans d'ocupació creats per l'Ajuntament de Barcelona per afrontar el problema del *top manta* “no només des de la perspectiva policial, sinó de manera integral”.

Ara Alassane Fall, de 25 anys, ja no pensa a ser futbolista. Té una vida normal i és feliç fent de peixater a l'empresa GranBlau, a Mercabarna. Treballa de nit en una sala molt freda preparant el peix –el neteja, el talla a filets, l'empaqueta– per distribuir-lo a restaurants i altres clients. “Pot semblar dur, però més dur és fer de manter. És molt millor que estar al carrer, ningú vol estar al carrer fent venda il·legal, ho fem per no robar”, explica. I el futbol? “Ja ho he deixat córrer. Si no tens un agent, no hi ha manera. Jo era bo [somriu], però ara he agafat pes, he fet tard. És igual. Estic content”.

Aquest jove senegalès és un dels quatre exvenedors ambulants sense permís que ja han completat el procés que preveia el pla municipal per inserir els manters en el món laboral. Al seu costat, més tímida, hi ha Adama Gueye. La noia va arribar a Barcelona l'any 2008 amb un avió i un visat de turista. Ha estat una dècada sobrevivint –malvivint– gràcies a la *manta*. Ho ha resistit perquè aquí va conèixer el seu marit i han tingut una filla, però tampoc no vol ni pensar a tornar al carrer.

A pocs carrers de distància, també a Mercabarna, hi ha Souleymane Diame a l'empresa Gestió, Elaboració i Serveis (GES), de la família Barrefut, tres generacions de peixaters. La sala on es preparen filets de peix envasats al buit, que després es cuinaren en alguns dels millors restaurants de Barcelona, està a tres graus de temperatura. El Souleymane,

Alassane Fall, un senegalès de 25 anys, treballant a l'empresa GranBlau, a Mercabarna. Va ser manter i ara és peixater. MANOLO GARCIA

Abu per als companys, treballa amb la caputxa posada i un anorac sota el davantal. Va arribar el 2011 i no havia aconseguit regularitzar la seva situació. Ara està “molt content i tranquil” i ha après “moltes coses”.

Un contracte d'un any

Alassane Fall, Adama Gueye, Souleymane Diame i Serigne Khadimlo –que treballa a Comercial Glas Intermares– formen part ja de les plantilles de tres empreses de peixateria del gran mercat de majoristes de Barcelona. Tenen un contracte d'un any i guanyen 1.200 euros al mes, la meitat dels quals els aporta Mercabarna mitjançant beques que l'empresa pública té per afavorir la integració al món laboral de persones que s'han acollit a plans ocupacionals. Maite Palat, directora d'or-

ganització i formació de Mercabarna, puntualitza que “normalment es dona una beca de sis mesos a cada usuari, però s'ha fet una excepció i se n'han donat dues a cadascú perquè cal un contracte d'un any per obtenir el permís de treball”.

Palat es mostra entusiasmada amb la capacitat d'adaptació dels exmanters. El fet que al seu país hi hagi una gran tradició de petits pescadors els ha ajudat, perquè estan familiaritzats amb el gènere. Però el que li ha cridat més l'atenció és com s'ajuden els uns als altres. “Durant les pràctiques, els que en saben més es posaven al servei dels que en sabien menys”, recorda.

Els empresaris que els han contractat per a aquest primer any se'ls miren com a candidats a quedar-se a la casa. Núria Gustems, gerent de

**Pressupost
L'Ajuntament
de Barcelona
ha destinat
un milió i mig
d'euros
al projecte**

**Via inèdita
Pisarello
destaca
que altres
municipis
seguiran
el camí obert**

GranBlau, en glossa les virtuts. “Són treballadors, prudents i estan encantats amb una feina que molta gent no vol fer. Nosaltres volem treballadors implicats i que es quedin a l'empresa. Si la feina no baixa, d'aquí un any els farem un contracte indefinit”, augura.

La cooperativa, en projecte

En total, onze exvenedors ambulants han fet la formació per treballar a Mercabarna –pagada per l'Ajuntament– i vuit ja han rebut ofertes de treball d'un any –amb l'ajut de les beques–. Quatre ja han pogut regularitzar la seva situació i s'han incorporat al seu lloc de treball, i els altres esperen tenir els papers aviat.

Hi ha 43 persones més en plans d'ocupació per a altres sectors i 15 més en una cooperativa que impulsa Barcelona Activa i que s'ampliarà fins a 25 socis. L'Ajuntament ha invertit un milió d'euros en els plans d'ocupació i mig milió en la cooperativa entre el 2016 i el 2017. Les xifres del primer balanç –79 exmanters en procés de trobar una sortida– poden semblar petites respecte dels 250 venedors no autoritzats que es calcula que hi ha a Barcelona en temporada baixa. Ho admet el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, però recorda que només és un primer pas i que l'important és que s'ha demostrat que “una via inèdita a Espanya és efectiva”. “S'ha obert un camí i molts altres municipis el seguiran”, conclou.

Un procés més lent del que es voldria per la llei d'estrangeria

“Vam dir que era possible i necessari abordar el problema de la venda ambulants no autoritzada des d'una perspectiva no només policial, i ho hem demostrat. Un any després, hem vist que es pot donar una sortida digna aquestes persones”. És el balanç que fa del projecte Gerardo Pisarello, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i impulsor de la idea. Està satisfet i esperançat –el mètode s'aplicarà en altres poblacions–, però no tot són flors i violes. “Ens agrada-

ria que el procés fos més ràpid, però per culpa de la llei d'estrangeria no és fàcil”, es lamenta. Carrega les tintes contra el text legislatiu, però no contra l'aplicació que se n'està fent en aquest cas a la Subdelegació del govern espanyol a Barcelona. El subdelegat corrobora la relació fluida que hi ha amb l'Ajuntament. “S'ha afavorit la col·laboració i es treballa per donar una resposta ràpida a aquests expedients”, afirma Emilio Ablanedo. Segons les seves dades, no-

més un permís de treball sol·licitat dins d'aquest projecte per als exmanters s'ha denegat, l'any 2015, perquè l'interessat tenia antecedents penals. La resta, estan “concedits o en estudi”. Per a Pisarello, la clau és que la llei d'estrangeria és “injusta i ineficax. No permet aprofitar el talent i les aptituds de persones que viuen aquí i que estan disposades a aportar la seva feina a empreses que els necessiten i que no entenen per què el procés és tan difícil i tan lent”.